

ÚVODNÍK

Léto – čas odpočinku a setkání s Bohem

Léto je časem, kdy budeme zaslouženě odpočívat. Někteří z nás pojedou do Alp, někdo uvidí moře, jiní budou na chalupách a budou si užívat krásu léta. Moc vám to přeji.

Krásy stvoření, které Bůh připravil, jsou pohlazením pro duši člověka. Je to místo, kde mnozí vnímáme, jaký Bůh je, a tiše nebo nahlas děkujeme. Bůh nám ukazuje koušek své nádhery.

Plnost nádhery pak můžeme vidět, když se setkáme se Stvořitelem, s Tím, kdo za vším stojí. Dokud byl Ježíš na zemi, ukazoval, jak úžasné věci dokáže dělat. Dnes touží po tom, aby Boží krásu mohl ukázat na nás.

Věřím, že po tom touží i na letních shromážděních, která budou ve Stromovce. Rád bych vás na bohoslužby pozval a vysvětlil, proč si myslím, že každý z nás je důležitý.

Nedávno jsem byl na skupince, kam jsem přivedl svého kamaráda z práce. O Bohu se bavíme už skoro rok. Odpovídal jsem na spoustu otázek a moc mě to bavilo. Nicméně až na skupince jsem si znovu uvědomil, jak důležité je, aby evangelium bylo přinášeno různými lidmi. Na skupince byli dva členové, kteří každý po svém mluvili o víře. Dohromady to dávalo obraz, který bych sám nikdy nevytvořil. Můj kamarád byl dotčený a já vděčný.

Věřím, že každý z nás má určitou roli a dohromady vytváříme obraz, který by jinak nevznikl.

Druhým důvodem, proč vás chci pozvat, je, že Bůh po nás touží a dává to najevo různými způsoby.

Když si připomeneme místo z Bible, kde Ježíš potkává Natanaela, vidíme něco krásného. Před setkáním Natanael zpochyboval Nazaret, město, kde Ježíš vyrůstal. Mohli bychom říci, že jím doslova pohrdal. Přesto ho Ježíš vítá slovy: „Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti.“

Je to laskavé přivítání, ale je v něm ještě něco mnohem hlubšího. Možná byl Na-

tanael zklamaný morous, ale Ježíš v něm viděl víc. Věřil v něj, fandil mu a viděl v něm člověka, kterým se může stát.

My o sobě mnohdy nezdravě pochybujeme a nevěříme si. Proto je důležité, abychom slyšeli povzbuzení od Toho, kdo po nás touží. Možná právě důležité povzbuzení pro tebe má někdo, koho potkáš na letním shromáždění. Nedávno se mi to stalo na setkání starších :-)

Třetím důvodem je, že Bůh umí přinést slovo do situace, ve které se nacházíme.

Vzpomínám si, jak jsem se jednou pohádal s členem naší širší rodiny. Nebyla to obyčejná hádka. Byla to velmi tvrdá výměna názorů po telefonu a zdálo se, že pokud se něco nezmění, rozejdeme se možná na velmi dlouhou dobu, možná navždy. Když jsem položil mobil, rozbřečel jsem se a byl na dně.

Právě v ten den jsem si měl podle svého plánu číst Bibli. Otevřel jsem ji a věděl jsem, že potřebuji Boží zásah. A taky přišel. Četl jsem verš, který jsem v tu chvíli zoufale potřeboval, ale který jsem si nemohl nijak naplánovat. Bylo to slovo z Matouše 18,35: „Pokud každý ze srdce neodpustíte svému bratru...“

Věděl jsem, že Bůh po mně chce něco mnohem víc než jen přiznání viny. Odpustit ze srdce. Sebral jsem všechny své city, které jsem k tomu člověku cítil, a zavolał mu. Oba jsme se rozbřečeli a omlouvali se jeden druhému. Nikdy předtím jsem nic takového nezažil. Byl jsem šťastný, jako kdybych vyhrál ve sportce (jakože nesázím).

Bůh měl pro můj život plán. Věděl, že tento den přijde, že nastane tento konflikt, a měl pro mě připravené právě toto slovo ve správný den. Vůbec nechápu, jak to dělá.

Jsem si jistý, že má slovo i pro tebe. Možná právě ve Stromovce. Nemusí to být zrovna kazatel, ale může to být člověk, kterého si Bůh vybere.

Přeji vám krásné léto. Přeji vám, abyste se setkali s tím, komu na vás skutečně záleží – s Bohem.

Zdeněk Rašovský

SLOUPEK

Zázraky

Mám ráda zázraky! Každý, o kterém se doslechnu, a nejlépe ty, co se dějí mně. Myslím tím Boží zázraky. Viditelné nadpřirozené Boží aktivní jednání. Věřím, že Bůh dělá zázraky stále, ale mnohých si nevšimneme a některé jednoduše nevidíme. Jako zázraky proměny myšlení, nebo největší zázrak: obrácení se od zlého k Bohu. Samozřejmě nejčastěji toužíme po zázraku, když potřebujeme uzdravit. (O jednom se v dnešním čísle dočtete). Ale užívám si i malé zázraky nalezení ztracených věcí, objevení zlatého náramku jako dárku od dávno zemřelé maminky nebo možnost pořídit ten správný byt na správném místě, třebaže takový prý není. Už ho máme. Bůh rád plní naše přání: ta vyslovená v modlitbě i ta, která si jen myslíme. V Bibli je napsáno: „Těš se v Hospodinu a dá ti žádosti tvého srdce.“ „Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná.“ Bůh nás lidi má rád. Vždyť proto nás z lásky stvořil a potom skrze svého syna Ježíše zachránil. Pokud ještě s Bohem žádný vztah nemáš, zkus Boha poprosit, aby se ti dal poznat nebo o cokoli jiného a uvidíš, že je a že je dobrý.

Nanda

PŘEČTĚTE SI

Nadpřirozené uzdravení z epilepsie	2
Výjezd na Ukrajinu	3
Když nevíme co říct tváří v tvář bolesti	4
Misie v Tanzánii	5

Nadpřirozené uzdravení z epilepsie

Když mi bylo 10 let, stalo se to po mé oblíbené hodině tělocviku - sedla jsem si za stůl a najednou jsem nedokázala ovládat své tělo. Zkroutily se mi nohy, nemohla jsem chodit a ruce se mi sevřely v pěsti tak silně, že mé tělo bylo v obrovské bolesti. Byla jsem v šoku. Od toho dne mi do života vstoupila temnota a ta tma jen rostla, dokud jsem nepotkala Ježíše. Byla to epilepsie.

S rodinou jsme vyrůstali v Kuchingu, Malajsie. Mám jednoho brácha a tři sestry. Dříve jsem si byla se svou starší sestrou velmi blízká, ale najednou se náš vztah změnil. Nechtěla si se mnou hrát jako dřív a z ničeho nic se její láska ke mně proměnila v nenávisť. Od té doby mě nazývala monstrem, bláznem a mnoha dalšími zraňujícími slovy. Také mě izolovala od mých sourozenců, když rodiče nebyli doma. Každý rok na mě během mých narozenin byla hrozně našťvaná. Často jsme se dostaly do fyzických potyček. Poslední rvačka, kterou jsme měly, byla, když mi bylo 21 let - v tom nejtemnějším roce mého života, protože lékař oznámil, že mohu kvůli epilepsii kdykoli zemřít, a nevěděli, jak můj jedinečný stav léčit. Kdykoli přišel záchvat epilepsie, zkroutily se mi rty, ruce a nohy tak strašně, že začaly mít tmavě fialovou barvu. Poté mé tělo ztratilo veškerou sílu a já se musela znovu učit chodit. Ten rok jsem s sebou nosila dopis z nemocnice pro případ, že bych měla epileptický záchvat, aby kdokoli, kdo mě najde, mohl zavolat záchranku. Po té rvačce jsem málem spáchala sebevraždu. Tehdy se věci začaly obracet.

Trochu se vrátím ještě zpět: když mi bylo 17 let, moje epilepsie se zhoršila natolik, že ředitel školy chtěl, abych přestala studovat a soustředila se na zotavení. Rodiče mě vodili do různých buddhistických chrámů, aby vyhledali pomoc, ale netušili, že jsem

pod tak silným démonickým útokem, že návštěvy chrámů to jen zhoršovaly. Všimla jsem si, že jedna moje spolužačka má na lavici často tlustou knihu. Jednoho dne jsem se jí konečně zeptala, proč a co to je, ona mi řekla, že je to Bible a pozvala mě do církve. Řekla jsem ano. Křesťanům jsem říkala „ti šťastní lidé“. Odmalička, kdykoli táta projížděl kolem domů, které měly na dveřích pověšený kříž, mi ti lidé připadali velmi klidní a šťastní. První den v církvi jsem stála s ostatními a modlila se v jazycích, aniž bych věděla, že jsem přijala dar jazyků od Ducha svatého - myslela jsem si, že když tak mluví všichni, měla bych taky. Netrvalo dlouho a táta zjistil, že jsem byla v církvi. Dal mi hrozně silnou facku a seřval mě před všemi členy rodiny, že naše rodina je po generace buddhistická a já nikdy nemohu být křesťankou. Zakázal mi chodit do církve.

Po té poslední rvačce se sestrou se stala zvláštní věc. Nespáchala jsem sebevraždu a sestra mi zavolala. V tom hovoru se mě zeptala, jestli bych nechtěla jít do církve. Bylo to velmi zvláštní, protože je buddhistka. Ale v tom hovoru se mi moje starší sestra poprvé omluvila a já se jí poprvé zeptala, proč se ke mně chovala jinak od té doby, co jsem onemocněla. Řekla, že si jen nebyla jistá, jak se v mé blízkosti chovat.

O pár dní později, v roce 2014, jsem na nádraží narazila na Lydii a poprosila ji, aby mě vzala zpět do církve. Pamatovala jsem si na ten pokoj, který jsem v církvi zažívala.

V momentě, kdy jsem se s Lydií vrátila do církve, jsem ucítila, jak na mé tělo sestoupilo teplo a síla, a uslyšela jsem hlas, který ke mně promluvil, že už nebudu mít epilepsii.

Když jsem četla v Bibli o tom, že můžeme mít pouze jednoho Boha, přemýšlela jsem o svém životě - o tom, jak jsem následovala věci jako horoskopy a věštění. Znovu jsem mluvila s Lydií, cítila jsem tak silné usvědčení a ona mi vysvětlila, že na světě jsou falešné věci a ty nejsou z Boha. Věděla jsem, že musím udělat rozhodnutí. Pamatuji si, jak jsem seděla u svého stolu, modlila se k Ježíši a vybrala si Jeho a jedině Jeho jako Boha pro svůj život. Viděla jsem vizi duhy a nakreslila jsem obrázek Ježíše, jak mě drží za ruku. Kdybyste mě tehdy znali, věděli byste, že nejsem dobrá na kreslení a nikdy v životě jsem nenakreslila člověka. Ježíš byl první člověk, kterého jsem kdy nakreslila. Brzy nato jsem se rozhodla jít na vodní křest, abych veřejně vyznala svou víru v Něj.

Všechno se změnilo, to, co se zdálo být smrtí, ožilo. Mé tělo je každým dnem silnější. V našich rodinných vztazích nastá-

MODLITEBNÍ TÉMATA

Děkujeme všem, kdo jste se průběžně modlili za témata uvedená ve SD. Na léto jsme připravili seznam akcí a aktivit, které ve sboru v červenci a v srpnu plánujeme.

Děkujeme, že se budete modlit i za tato témata.

▶ **Léto v Gauči:** Setkání s Ježíšem - každou neděli od 5. 7. do 30. 8.

▶ Letní aktivity mládeže:

Spotlight camp	6.–11. 7.
Crazy Camp	27.–31. 7.
Příměstský tábor (Hostivař)	27.–31. 7. a 10.–14. 8.
Tábor Beránek	2.–14. 8.
Tábor Levitů	9.–16. 8.
Teen Camp	22.–29. 8.

▶ Jednorázové akce/misie:

Jesus pochod	1. 8.
European Camps na Ukrajině	8.–20. 7.

Vyhodnocení témat za květen

Prezident Petr Pavel na pondělním (8. 6.) jednání vlády řešil svoji účast na červencovém summitu NATO. Kabinet Andreje Babiše hlavu státu v delegaci nechce, definitivní rozhodnutí ale posunul až na 22. června. Pavel už dříve pohrozil, že pokud mu vláda zamezí účastnit se summitu v Ankaře, podá kompetenční žalobu k Ústavnímu soudu.

Návštěva a služba Roberta Schoedera se vydařila. Na zhodnocení konkrétních přínosů je ještě brzy. Panuje shoda, že o jeho službu sboru máme dále zájem.

Hostivař: Na poslední klub před prázdninami přišel jeden nový kluk. Není to kompletně vyslyšená modlitba, přesto máme z Patrika radost.

la obrovská proměna. Ten rok moje starší sestra iniciovala oslavu mých narozenin. Koupila mi dort a já jsem se poprvé cítila, že někdo slaví den mého narození. Naše rodina má k sobě blíž, i když jsme teď všichni odděleni v různých zemích, kde pracujeme a studujeme.

Zažila jsem tolik zázraků. Kdykoli slyším lidi sdílet nebo prosit o modlitby za jejich rodinné vztahy nebo uzdravení, jsem plná víry, že Ježíš je ta jediná odpověď. Protože můj život a rodinné vztahy jsou proměněné díky Němu.

Hanna Vadlejchová

Výjezd na Ukrajinu

Milí přátelé, připojte se k nám na našem misijním výjezdu na Ukrajinu. My pojedeme tam a vy se za nás můžete modlit tady.

Co tam budeme dělat? Jedeme tam přes misijní organizaci Josiah Venture, která nás propojila se sborem JCC v Ternopilu. Společně budeme v Karpatech realizovat evangelizační kemp pro nevěřící mladé lidi. Na táboře nás čeká výuka angličtiny, další zábavné workshopy v tvoření a sportu, společné hry, zábavné párty a večerní

biblické programy, které účastníky postupně povedou k setkání s Ježíšem a k nabídce mít s ním vztah.

Z KS Praha tam jedeme čtyři a jsme spojeni s lidmi z Kutné Hory, takže budeme silný tým.

Za co se můžete modlit? Za bezpečí; za cestu; za dobrou spolupráci a komunikaci v českém týmu i s týmem z ukrajinského sboru; za počasí; za účastníky campu, aby se jim Pán dal poznat; za to, abychom bě-

hem campu dobře a efektivně pomáhali; za dobré vztahy.

Pokud byste se chtěli připojit k modlitbám za náš výjezd, napište Rút Vávrové na email misie.praha@kaes.cz a ona vás přidá do WhatsApp modlitební skupiny, kam budeme posílat aktuální informace a modlitební témata.

Rút Vávrová

AKTUÁLNĚ

Bohoslužby v létě na Gauči

Datum	Kazatel	Téma	Chvály
5. 7.	Jiří Bukovský	Malomocný	Land of Wonder
12. 7.	Šimon Ondráček	Celník Levi	KSP Music
19. 7.	Jakub Tichý	Chromí od narození	Kiki a spol.
26. 7.	Michal Klesnil	Setkání na moři	Beracha
2. 8.	Luboš Ondráček	Jairus a jeho dcera	Pureheart
9. 8.	Jakub Limr	Nasyčení zástupů	Momentum Lovers
16. 8.	Vojta Urban	Bohatý mladík	Beracha
23. 8.	Jan Adamec	Slepec Bartimaioš	Momentum Lovers
30. 8.	Jana Bielava	Římský setník pod křížem	Land of Wonder

Když nevíme co říct tváří v tvář bolesti

Na světě je spousta bolesti a trápení a my se někdy cítíme bezmocní, když se setkáváme s lidmi, kteří prožívají nějakou akutní bolest. Také se vám někdy stalo, že jste nevěděli, co v takových situacích druhému člověku říct, a tak jste se mu raději vyhnuli? Nebo jste chtěli pomoci, ale raději jste nic neudělali ze strachu, že byste něco řekli nebo udělali špatně?

Jsou to situace, kdy vnímáme, že nemáme ta správná slova a že vlastně žádná slova nestačí. Může to být setkání s někým, komu zemřel někdo blízký – milovaný partner, sourozenec, dítě. Může to být setkání s člověkem, který čelí zhoubnému onemocnění nebo třeba čeká, zda zabere chemoterapie u jeho dítěte. Jsou to nejnáročnější okamžiky, které jako lidé zažíváme. A zažíváme je i v prostředí našeho sboru.

Často bychom chtěli mít nějaký návod, jak v které situaci jednat, nějaký manuál, podle kterého se řídit. Ten v Bibli nenajdeme, zato tam vidíme více obrazů toho, jak vypadá doprovázení trpícího člověka, ze kterých se můžeme inspirovat. A vidíme tam především soucitného Boha, který je blízko, kterému není žádná bolest cizí.

Psychologické výzkumy o procesu truchlení a o tom, co pomáhá lidem v krizích, se v mnohém shodují s biblickým obrazem: lidé v akutní bolesti či krizi potřebují především bezpečí, přijetí a pocit, že nejsou se svým prožíváním sami – ne rychlá řešení.

“
Sdílení emocí je ale základem lidské vzájemnosti...”

”

Pro mnohé z nás bývá těžké prožívat s druhými náročné emoce a raději bychom se tomu vyhnuli. Sdílení emocí je ale základem lidské vzájemnosti, bez toho nemůžeme být skutečně „spolu“. Když se podíváme na Ježíše, vidíme, že se projevům emocí nevyhýbal - projevoval lidem soucit, na více místech je napsáno, že plakal. Když čteme o tom, jak Ježíš přichází ke hrobu svého přítele Lazara, je zajímavé, že hned neříká Marii a Martě o vzkříšení, které přijde. Nejprve s nimi pláče. Nepřeskakuje smutek, zastavuje se v něm, zastavuje se s nimi v jejich bolesti. Apoštol Pavel nám v listu Římanům píše, abychom se radovali s radujícími a plakali s plačícími. Mluví o sdílení emocí, zatímco my jsme často zaměřeni na řešení, a proto si v těchto situacích můžeme připadat bezmocní. Nejde totiž o vyřešení smutku druhého, ten se vyřešit nedá, jde o jeho sdílení. Když člověka potká nějaká ztráta, je normální a zdravé

být smutný a truchlit. Není to nic, co bychom měli řešit a opravovat.

Pro mě je v tom velmi inspirativní kniha Job. Když Joba postihly tragické ztráty, jeho přátelé udělali něco moc dobrého – sedm dní s ním jen mlčky seděli na zemi, nemluvíli a byli s ním, protože věděli, že „jeho bolest je nesmírná“ (Job 2,13). Job ale potom začal dávat průchod svému zoufalství. Nechtěl už žít a měl spoustu nepatřičných otázek až výčitek vůči Bohu. A tam nastal problém - z mlčících společníků se stali moralisté, kteří ztratili trpělivost s Jobovými projevy zoufalství a chtěli ho napravit, protože měli na všechno správné odpovědi. To, co říkali, bylo vlastně vůči Bohu velmi uctivé, z teologického hlediska by se tomu asi nedalo nic vytknout. Přesto se Bůh zastal Joba.

Žalm 34 mluví o tom, že Hospodin je blízko těm, kdo mají zkroutěné srdce. Věřím, že to je i náš úkol. Ježíš byl blízko těm, kterým bylo těžko. Dokonce sám potřeboval v nejtěžších chvílích svého života blízkost a podporu, když v Getsemane chtěl, aby jeho učedníci byli s ním a bděli.

Vidíme na tom, jak moc je důležitá naše schopnost a ochota být s druhým, aniž bychom potřebovali bolest hned zmírnit nebo vyřešit. Možná nám může pomoci, když si uvědomíme, že naším úkolem není druhého zbavit náročných pocitů. A že dokonce ani nemusíme říct něco moudrého nebo superduchovního. Naopak - některá moudra, být dobře míněná a v podstatě pravdivá, mohou i zraňovat, pokud nahrazují skutečný vztah a soucit, pokud se snaží situaci nějak vysvětlit („Bůh ví, proč se to stalo“, „alespoň už nemusí trpět“, „třeba je to tak lepší“) nebo právě přebít smutek a zoufalství („čas všechno zahojí“, „Bůh to může použít k dobrému...“). Také není dobré druhým říkat „vím, jak se cítíš“, protože to není pravda, i kdybychom něco podobného prožili. Zkušenosti každého člověka jsou jedinečné a utrpění nejde srovnávat.

Co tedy můžeme říci? Možná jen něco úplně obyčejného. Třeba „je mi to moc líto“, „myslím na tebe“ nebo „neumím si představit, jak je to pro tebe těžké, ale jsem tady, kdybys cokoli potřeboval“. Někdy je důležitá praktická pomoc, kterou můžeme nabídnout. Když píšu o potřebě blízkosti, neznamená to, že nejsou lidé, kteří potřebují být v těžkých chvílích sami. Neměli by ale být opuštěni. Vždy by měli vědět, že tu druzí pro ně jsou, že na ně myslí, modlí se za ně, že jim mohou zavolat nebo se na ně obrátit o pomoc.

Jako církev jsme rodina. Moc bych si přála, abychom byli soudržná a zdravá rodina, ve které se lidé podepřou v těžkých situacích či obdobích trápení a smutku. A mnoho lidí může dosvědčit, že se to

daří a že jim jejich společenství bylo velkou pomocí. Jako křesťanský terapeut se ale setkávám i s příběhy z druhé strany. S těmi, kde se to nepodařilo. S těmi, kteří byli zranění, zklamaní a cítili se opuštěni. Třeba se jim nikdo neozval, když se jim stalo něco hodně těžkého a oni si mysleli, že na nich druhým nezáleží a cítili se ve své bolesti ještě osamělejší. Nebo potřebovali podporu delší dobu, ale když pomínila akutní fáze, nikdo už na ně neměl čas a trpělivost. Možná jen lidé nevěděli, jak je podpořit. Nebo si mysleli, že už je všechno v pohodě, protože už je to přece skoro rok, co se „to“ stalo. Nejvíce podpory totiž často přichází v prvním týdnu nebo dvou, a pak ustává, ale nejtěžší období může nastat až o několik měsíců později. Je důležité na to nezapomínat a projevovat jeden o druhého zájem a péči. Možností, jak to dělat, je spousta. Můžeme poslat zprávu, můžeme se druhého zeptat, jak se mu daří a jestli by uvítal nějakou pomoc nebo naši společnost, můžeme ho pozvat na večeři nebo třeba na výlet. A můžeme k tomu citlivě vést i naše děti, protože i ony se setkávají s bolestí svých kamarádů nebo spolužáků.

“
A tam nastal problém – z mlčících společníků se stali moralisté...”

”

Každý člověk je jiný a projevuje jinak i svůj smutek. Někdo potřebuje mluvit hned, jiný až po měsících. Někdo se z krizí a ztrát poměrně brzy „oklepe“, někomu to trvá léta. Není na nás, abychom to posuzovali. Hloubky a intenzita našich emocí a citů jsou velmi individuální. U někoho se objeví hněv na Boha a pochybnosti o něm. To není selhání víry, ale normální a zdravá součást procesu zpracování ztráty nebo vyrovnání se s krizí. Žalmisté i Job se k Bohu obraceli s otevřenými, často ostrými otázkami, výčtkami a pochybnostmi, a Bůh to nezavrhuje. Naším úkolem není druhého korigovat nebo obhajovat Boha. Naším úkolem je být nablízku, projevovat zájem, modlit se, nabídnout praktickou pomoc, a pokud je to potřeba, zprostředkovat duchovní či psychologickou pomoc ve formě pastorace, duchovního doprovázení nebo terapie. Nemusíme mít tedy ta správná slova a správné odpovědi. Potřebujeme soucitné srdce a ochotu zůstat s druhým, naslouchat víc než mluvit a důvěřovat, že Bůh může být druhým blízko i skrze nás. Učme se to.

Petra Mizurová

Misie v Tanzánii

V březnu 6.–22. jsem se účastnila mládežnických kampaní – evangelizací na afrických školách v Tanzánii. Mezinárodní misijní organizace „Kristus pro všechny národy“ (CfaN) vyslala téměř 40 evangelistů do 5 regionů s vysokou muslimskou populací. Mohli jsme tak zaplavit tyto oblasti vlnou evangelia (tzv. Firewave), při které se z muslimů stávali křesťané a mnozí křesťané byli povzbuzeni ve své víře a sdílení evangelia dětem i učitelům. Čelili jsme i určitým výzvám, ale vše dobře dopadlo a během 9 dnů proběhlo 886 kázání evangelia na školách pro děti od předškolního ke středoškolskému věku a i dospělí slyšeli radostnou zprávu, která mění lidské životy. Celkem 430 466 Afričanů slyšelo evangelium a 288 320 reagovalo na výzvu ke spasení (včetně muslimských učitelů). A dokonce 6 789 zažilo uzdravení ve jménu Ježíše. Jedna učitelka za námi sama přišla, abychom se za ni pomodlili. Měla bolesti břicha devět let. Po modlitbě hned odezněly! Bylo úžasné vidět každý den stovky lidí přicházet k Ježíši. Díky Bohu!

*Jana Tereza
region Přístav*

17.30–19.00
PRAHA, KD LÁDVI

6. 9.
2026

KSP
MUSIC

VIDÍM ÚSVIT

VEČER CHVAL

kurz
**Manželské
večery**

Investice do vztahu se vyplatí!

kdy

8 úterků od 13.10.2026
18:30-21:30

kde

Manželské večery na Palmovce,
Velký sál KS Praha
Na Žertvách 23
Praha - Palmovka, 180 00

kontakt

+420 725 677 162 (Petra)
petra.mizurova@ktcentrum.cz

cena

4.900 na pár, nezisková cena pokrývá
8x2 večeře, příručky, dezerty, nápoje a výzdobu

rozhovor jen ve dvou
večeře při svíčkách
praktické prezentace
příjemná atmosféra

Jádrem večera je diskuse k tématu pouze vás dvou. Příjemná hudba zajistí soukromí.

U stolků pro dva, s dobrou večeří a později s kávou a dezertem, se budete cítit jako na rande.

Série osmi témat kurzů vychází z křesťanských principů a je určena pro každý pár v dlouhodobém vztahu.

Kurz vznikl v Anglii a dnes už probíhá ve 120 zemích světa. V ČR se pořádá od roku 2004.

témata

společný čas | řešení konfliktů | síla odpuštění | rodiče partnera
dobrý sex | umění komunikace | pět jazyků lásky

www.manzelskevecery.cz

SBOROVÉ AKCE

Pokud není určeno jinak, jsou akce ve sborové budově KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8-Palmovka.

3.–7. 7. **Škola Machol Danser La Vie**
Orel Husovice

5.–11. 7. **Fotbalový kemp Ambassadors**
Penzion Chvojkovský mlýn

6.–11. 7. **Spotlight camp**
Rekreační centrum Garnataurus

Ne 5. 7. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

Út 7. 7. **Studium Bible na zkoušku**
18:00–19:00

Ne 12. 7. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

Po 13. 7. **Sborová modlitební**
18:00–19:30, Malý sál

Ne 19. 7. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

Ne 26. 7. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

27.–31. 7. **Crazy Camp**
PJZŠ Horáčkova

So 1. 8. **Jesus pochod**
16:00–18:30, Hradčanské náměstí

Ne 2. 8. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

Ne 9. 8. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

9.–16. 8. **Tábor Levitů, Tramtáryje**

Sborová modlitební 10. 8. je zrušena

Ne 16. 8. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

22.–29. 8. **Teen Camp**, Rekreační středisko
Star Line Hrachov

Ne 23. 8. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

28.–30. 8. **Kurz Svoboda v Kristu**
Hotel Prom

Ne 30. 8. **Sborové shromáždění**
16:00, Gauč na Výstavišti

6. 9. Sborové shromáždění

15:00, Kulturní dům Ládví
koncert od 17:30

Chvály: KSP Music

Kázání: Lubomír Ondráček

Jak se dostanu na Gauč?

Metrem jsou nejbližší stanice **Vltavská** nebo **Nádraží Holešovice**. Dojít lze z obou stanic pěšky. Využít jde i tramvaje a to konkrétně 1, 6, 17 a 25. Tramvajová **zastávka Výstaviště** je prakticky skoro u vstupu do areálu, kde probíhají naše letní bohoslužby. Nově lze také přijet vlakem do stanice Výstaviště.

Parkování je možné na placených parkovištích okolo Výstaviště. V nejbližších ulicích jsou modré zóny, kde se platí i v neděli. Další možnost parkování je v Obchodním centru Stromovka, kde je první hodina zdarma a každá další započatá hodina je placená.

Rekonstrukce příjezdových komunikací je již dokončena. V areálu Výstaviště ještě stavební práce probíhají. Do areálu lze vjet, ale vjezd je také zpoplatněn.

intenzivní pobytový kurz

SVOBODA v KRISTU

28.–30. 8. Svoboda nad Úpou

KURZ POMÁHÁ

- lépe poznat Boha a jeho bezpodmínečnou lásku a přijetí,
- vyřešit problémy, které si neseme z minulosti,
- vypořádat se s vzorci hříšného chování,
- pochopit Boží záměr pro náš život.

Přednášející: Petr Kácha, Tomáš Růžička

Cena: 3400 Kč (do 30. 6.)

Pořádá Křesťanská misijní společnost.

www.kmspraha.cz

V létě se konají společná setkání ve Stromovce v restauraci Gauč od 16:00, setkávání regionů začne opět v září.

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: neděle od 10:00 (9:00 modlitební),
Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 29/1/3

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: neděle od 9:30, Rezidence Rosa,
Střelničná 1680, Praha 8
Počet členů: 91/4/18

ZÁPAD

Pastor: Jiří Bukovský
Shromáždění (Barrandov): neděle 16:00,
Komunitní centrum Krista Spasitele,
Grussova 1274/6, Praha 5
Počet členů: 33/2/4

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček,
Martin Šindelář
Shromáždění: neděle od 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 78/9/24

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: neděle od 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci)
od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 59/4/13

JIH

Vedením pověřen: Jan Adamec
Shromáždění: neděle od 10:00, Pujmanové 1221,
Praha 4
Modlitební: úterý 1x za měsíc
Počet členů: 53/5/8

STŘED

Vedení: administrováno hlavním pastorem
Shromáždění: neděle od 10:00, Korunovační 6,
Křížkův dům, Praha 7
Počet členů: 70/4/3
Vstup: Karel Miffek

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: neděle od 15:30, Boloňská 310,
Praha 15
Počet členů: 19/1/1

PŘÍSTAV

Pastor: Vojtěch Urban
Shromáždění: neděle od 16:00, Dygrýnova 12,
Praha 14
Počet členů: 45/1/18
Vstup: David Pavlík
Narození: Timotei Horák

PROSEK

Kolektivní vedení: Šimon Dittrich, Tomáš Dostálek,
Otakar Kunzmann jun.
Shromáždění: neděle od 10:00, kavárna Knoflík,
Jablonecká 723/4, Praha 9
Počet členů: 36/0/29

Sbor Křesťanské společenství Praha
IČ: 73631043
DIČ: CZ73631043

Korespondenční adresa
Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt
tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet
Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32
číslo účtu: 223775399/0300
konst. s.: 0558

var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
14694	desátky	Prosek
15694	desátky	Přístav
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910	stavební fond	
682130	dary na sborovou mládež	

INFORMACE O MLÁDEŽI

www.kspraha.cz/aktivita/mladez

HLAVNÍ VEDOUCÍ MLÁDEŽE
Dita Frantíková
775367678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (6. TŘÍDA – 15 LET)
středy 17:00–19:00 hod.
více info Lukáš Ondráček
732408779
lukas.ondracek@kaes.cz

POROST (15–18 LET)
úterky 17:30–19:30 hod.
více info Marie Pasková
776861834
marie.paskova@kaes.cz

ODROST (18–25 LET)
pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Štěpánka Křišicová
777576530
stepanka.krisicova@kaes.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele KS Praha. Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: sd@kaes.cz
Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová / Korektury: Kristýna Leitemannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová
Grafická úprava a sazba: Adam Kácha / Příjem článků: písemně na e-mail sd@kaes.cz / Uzávěrka: Vždy k 10. předchozího měsíce. Zdarma